

fra 1ste April 1882 indtil 1ste Oktober 1886, og derefter er der jo gaaet en 4—5 Maaneder, i hvilke et aldeles tilsvarende Lovforslag forelaa i forrige Del af Samlingen. Dette skulde dog ikke have forhindret Udvalget i at tage disse Indvendinger under Overveielse, dersom man ikke havde været enig om, at det under ingen Omstændigheder vilde være rigtigt at lade Loven udløbe uden Forlængelse paa en saadan Motivering som den, der er fremsat fra Brænder- og Vinbrænderlavets Side. Dersom der vil være Aarsag til at træffe Forandringer, saa maa de fremgaa af en nærmere Underfølgelse og Overveielse, som Udvalget opfordrer Regjeringen til at anstille, men pludselig at afbryde den bestaaende Ordning af en saadan Grund, som i Virkeligheden kan siges at have været til Stede, lige fra Lovens Begyndelse og godt har kunnet forudsættes i hele dette Tidsrum, har man under ingen Omstændigheder kunnet anse for rigtigt. Hvorvidt de i den omtalte Skrivelse fremsatte Betænklichkeiten have nogen Vægt eller ikke, har Udvalget derfor ikke fundet Anledning til at stænte nærmere Overveielse, men det henstiller Undersøgelsen heraf til den meget ærede Minister. — Det eneste Endringsforslag, Udvalget stiller, gaar ud paa at lade den Tidsbestemmelse, som staar i Lovforslaget, udgaa, saaledes at Lovforslaget ikke kommer til at gjælde for 5 Aar fra 1ste April, men kommer til at gjælde uden Tidsgrændse. Deraf bliver jo Følgen, at dersom man om et Aar finder Anledning til at gjøre Forandring, kan man gjøre det uhindret, og dersom man har i Sinde at lade det staa i 50 eller 100 Aar, kan man ogsaa gjøre det. Det staar altsaa fuldstændig frit saavel for Regjeringen som for begge Dele af Lovgivningsmagten at fremkomme med og vedtage Forslag om Forandring af Tidsgrændsen, naar Anledning dertil maatte gives. Det kan nok siges, at det ogsaa vilde være tilladt at gjøre dette, dersom Lovens Varighed var begrændset til 5 Aar, men det kan dog ikke overses, at der i en saadan Tidsgrændse ligger om ikke et fuldkommen juridisk, saa dog et moralsk Tilspagn fra Lovgivningsmagtens Side om at lade det bestaa i 5 Aar. Som det ses af Bilag 1 har den høitærede Minister udtalt, at der ikke var Grund til at lægge særlig Vægt paa, at Lovens Varighed begrændses til 5 Aar, og Udvalget mener derfor at være i Overensstemmelse med den meget ærede Minister ved at stille det Endringsforslag, det har stillet, hvorved man fra alle Sider

stilles fuldkommen frit med Hensyn til Tidsgrændsen for Lovens Varighed. Med disse Ord skal jeg anbefale at vedtage Lovforslaget med det af Udvalget stillede Endringsforslag.

Finantsministeren (Estrup): Efter den ærede Ordførers Udtalelser er det jo næsten overflødig for mig at bemærke, at jeg ikke har Noget at indvende mod det af Udvalget stillede Endringsforslag; det vil jo ogsaa erindres, at jeg oprindeligt har foreslaaet det paa den Maade, og jeg skal ganske tiltræde den ærede Ordførers Udtalelser om, at naar Loven forlænges uden Tidsgrændse, er der jo selvfølgelig den allerstørste Frihed til at foretage Forandringer i Loven, saasnart der maatte findes tilstrækkelig Anledning dertil.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Forslag af Udvalget.

§ Linie 4 ændres Ordene „at gjælde til den 1ste April 1892“ til „ogsaa at gjælde efter den 31te Marts 1887.“
vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Indhold med den vedtagne Forandring:

Den Toldbestyrelsen ved Lov af 31te Marts 1882 giene Bemyndigelse til ved Udførsel af renset Spiritus til Udlandet at udbetale Spiritusrensingsanstaltens Godtgørelse for Indførselstolden af den af dem fra Udlandet til Rensning indførte raa Spiritus forlænges til ogsaa at gjælde efter den 31te Marts 1887.

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Overgang til 3die Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Rettelser.

Sp. 1743, L. 19—20 f. o. „Marts Amts 1ste Valgfreds (Bjørnbal)“ læs: „Aalborg Amts 1ste Valgfreds (Lutein)“
— 1816, L. 11 f. o. „allerførste“ læs: „allervideste“.